Una mirada més enllà de la repetició de curs

written by Superación de bulos en educación | 25 d'April de 2024

S'acosta el final d'este curs escolar i molts equips docents estan començant a plantejar-se quina opció és la més adequada per a un perfil d'alumnat amb un rendiment acadèmic per davall del que s'espera per al seu curs.

La **repetició de curs** és una opció recurrent, ja que **erròniament** es pot pensar en esta mesura extraordinària com la solució a la falta de compliment dels objectius acadèmics del curs ("que passe un curs més ací, així madurarà i assentarà els coneixements que encara no ha adquirit"). No obstant això, esta **creença** està lluny de la realitat, ja que la literatura científica ha demostrat que, malgrat parer una bona opció en el moment en què es pren la decisió, a llarg termini, els estudiants subjectes a esta mesura poden obtindre pitjors resultats acadèmics, desenvolupar un autoconcepte negatiu, tindre una major tendència a l'abandó escolar en edats primerenques i mostrar més conductes disruptives a l'aula.

A més, les **evidències científiques** en este àmbit han demostrat que la repetició per si sola no és una garantia de la millora dels resultats acadèmics, si no ve acompanyada d'una sèrie d'actuacions que garantisquen una millor resposta educativa a les necessitats que presenta

este perfil d'alumnat, com són les actuacions educatives d'èxit.

A Espanya, amb la implementació de la nova llei educativa (la *LOMLOE), s'han revisat les mesures de repetició en l'educació obligatòria sota les recomanacions de la **Unió Europea**. De manera que la presa de decisió sobre la permanència extraordinària en un curs ha d'estar més justificada i consensuada que mai, i es limita a una repetició en primària i una en secundària. Tanmateix, això no implica que la situació en este aspecte haja millorat o que este alumnat estiga fent avanços acadèmics *resaltables.

Per conseqüent, el debat no hauria de dirigir-se cap a esta mesura en particular, sinó cap a les estratègies que puguen previndre la necessitat de recórrer a la repetició de curs. En este aspecte, cal destacar les actuacions educatives derivades de la perspectiva dialògica, que es basen en evidències científiques d'impacte social i que han demostrat que, a més de millorar els resultats purament acadèmics, contribuïxen a superar les desigualtats, generen cohesió social i oferixen una millor qualitat de vida dels sectors de la població més vulnerable, com ara persones pertanyents a minories ètniques, immigrants o xiquets i xiquetes nascuts en l'últim quadrimestre de l'any (tradicionalment este alumnat sol ser el que més probabilitats té de ser **candidat** a la permanència en el mateix curs un any més).

La proposta seria la implementació de les actuacions educatives d'èxit, fomentant i ampliant els aprenentatges instrumentals a través dels **grups interactius** i la biblioteca tutoritzada, que són possibles gràcies a la **participació educativa de la comunitat**. Una altra de les actuacions que més èxit generen són les **tertúlies**

literàries dialògiques, a través de les quals es millora el vocabulari, l'expressió oral, l'aprenentatge instrumental i la convivència, entre molts altres beneficis dels quals ja s'ha parlat àmpliament en molts dels articles ja publicats. És necessari garantir que el centre educatiu siga un lloc d'aprenentatge segur, un lloc on es generen interaccions de qualitat que ajuden al fet que ningú es quede arrere, i sabem que implementar el **model dialògic de prevenció i resolució de conflictes** contribuïx a generar eixos espais de seguretat per a tots i totes, o que organitzar **formació de familiars** és una ferramenta essencial per a generar cohesió social i superar desigualtats.

Concloent, és important destacar que este article no busca influir en la decisió sobre si un alumne o alumna ha de repetir un curs escolar o no. El nostre propòsit radica en la necessitat de presentar evidències científiques respecte a este tema i a exposar una sèrie d'actuacions que han demostrat incidir molt positivament en el rendiment acadèmic, la cohesió social i la convivència. La resolució respecte a este assumpte sempre ha de ser producte d'un consens i anàlisi detallada, prenent en consideració les particularitats de cada cas.